

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η' 684

Τρίτη 4 Αυγούστου 1930

Δευτέρα 4 Αυγούστου 1930

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΕΙΝΗ ΔΙΑ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Καθ' ὃ μᾶς ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Πρωτεύουσῃ Βορειοηπειρωταὶ κατήγγειλαν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν τὴν κατὰ τῆς ἐν τῇ Ἀλβανικῇ Ἐπικρατεῖᾳ ἰσχυρᾶς ἐλληνικῆς Μετανοήσεως τυραννικὴν διαγωγὴν τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως τῶν ἑξωμοτιῶν Κώστα Κώστα καὶ Παντελῆ Βαγγέλη, ποταπῶν ὀργάνων τοῦ Τουρκαλθανοῦ Σουλτανίσκου τοῦ γενοῦ ἄλβανικοῦ Κράτους Ἀχμέτ-Ζιῶ-γαν. Εἶναι τοῦτο ἡ πρώτη ἀνδρική πράξις τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὰς διακοσίας χιλιάδας τῶν Ἑλληνορθόδοξων Βορειοηπειρωτῶν, Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθῇ-ναις καὶ Ἡεραϊῇ Βορειοηπειρωτῶν, αἵτινες διακόσους χιλιάδας τυραννοῦνται ἀπανθρώπως, παρὰ πᾶν ἀνθρώπινον δίκαιον καὶ παρὰ πᾶσαν εὐρωπαϊκὴν Συνθήκην.

Οἱ ἐκτός τῆς Ἀλβανικῆς Ἐπικρατείας ζῶντες Ἑλληνορθόδοξοι Βορειοηπειρωταί, ὡς ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, ἰδὲ δὲ ἐν Ἑλλάδι, ὀφείλουσιν νὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἡ σημερινὴ Βενιζελική Ἑλλάς εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον δεσμευμένη, ἵνα οὐδενὸς δυστυχῶς πρακτικοῦ κέρδους, πρὸς τὴν κυρίαρχον τῆς Ἀλβανίας Μεγάλην Δύναμιν, ὥστε καὶ θελήσῃ, νὰ μὴ δύναται νὰ υπερ-απείσῃ τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνορθόδοξου Βορειοηπειρωτικοῦ Λαοῦ, αἱ δὲ ὑποσχέσεις τῆς νὰ μὴ ἔχουν κῆρυγμα σημασίας. Πρέ-πει ὁ ἐν Ἀθῇναις καὶ Ἡεραϊῇ Βορειοηπειρωτικὸς Σύλλογος

νὰ καταστή Ἀδύναμις, διὰ τῆς προσλήψεως μεγάλης σημασίας καὶ μεγάλου κύρους ἀνδρῶν. Ὁ μόνον ἐκ τοῦ γύλου τῶν Βορειοηπειρωτῶν, ἄλλὰ καὶ ἐκ τοῦ τῆς Ἑλευθέρας Ἡπείρου, διό-τι τὸ Βορειοηπειρωτικὸν Ζήτη-μα εἶναι καθ' ὅλον Ἡπειρωτι-κὸν Ζήτημα καὶ ὅχι ἁπλῶς Βο-ρειοηπειρωτικὸν μόνον.

Μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἀειδι-μων Βορειοηπειρωτῶν ἀγωνι-στῶν Δημ. Δούλη, Σπύρου Μή-λου καὶ Θεμετιστοῦ Μπαλῆ, οἱ Βορειοηπειρωταὶ στεροῦνται ἀνδρῶν σημασίας καὶ κύρους καὶ μόνον ἵνα ἔχουν σήμερον νὰ ἐπι-δείξουν ὡς διαδοχικὴν δύναμιν, τὸν κ. Κωνστ. Σκεντέρην, τὸν Διευθυντὴν τοῦ «ΠΕΛΑΣ-ΓΟΡ».

Ἀλλ' εἰς οὐδαίμην!

Πρέπει τὸ Βορειοηπειρωτι-κὸν Ζήτημα νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖ-ρας τῶν Πανηπειρωτῶν καὶ ὅχι τῶν Βορειοηπειρωτῶν μόνον, ὅ-πως σήμερον.

Μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθῇναις καὶ Ἡεραϊῇ Βορειοηπειρωτῶν δὲν ὑπάρχει ἕνας Μπότσαρης, ἕνας Τζαβέλλας, ἕνας Γεώργιος Δού-μας, ἕνας Γ. Μιχαήλ, ἕνας Α. Ζῶνος, καὶ τόσοι ἄλλοι Ἡ-πειρωταὶ τῆς ἐλευθέρας Ἡπεί-ρου! Πρέπει, ἵνα ἀναβολῇ, νὰ καταρτισθῇ ὅσον, τὸ δυνατόν ταχύτερον ἕνας μεγάλος Ἑθνι-κὸς Πανηπειρωτικὸς Σύλλογος ἐν Ἀθῇναις, ἵνα διαχειρίζεται τὸ Βορειοηπειρωτικὸν Ζήτη-μα ἐγκύρως.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
τέως βουλευτῆς Ἰωννίνων

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

2ον

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἰς τὴν θρυλι-κὴν Βορείαν Ἡπειρον παρέμεινεν ἔρμα φρόντιον πολιτικὸν καθέστως, ὅπερ οὐδε-μίαν ἐγγύσην παρέχει διὰ τὴν τύχην τῶν ἑλλήνων ἑλληνοκτονῶν πληθυσμῶν ἐν τῷ ἔγγυς μέλλοντι.

Ἀλλ' ἡ παρουσία τῆς ἐν τῷ ἑλληνικῷ Γ. Χρηστικῇ Ζωγράφῳ κυβερνήσε-ως τῆς αὐτονομίου Βορείας Ἡπείρου καὶ ἡ ἀπὸ τῆς καταδωχῆς τοῦ ἀτάκτου τότε Ἀλβανικοῦ Στρατοῦ ἐπὶ τῶν ἡμε-τέρων ἔδιδε ἀμυδρὰν τινὰ ἐλπίδα διὰ τὸ περὶ τῆς ἀγωνίας μετ' οὐ πολὺν θὰ ἐ-περαιωνετο διὰ τῆς διαγωγῆς καὶ τῆς ἐλληνοκτονίας αὐτῆς γωνίας εἰς τὴν Ἑλ-λάδα δριςτικῶς.

Καὶ ἤλθομεν, οὕτω βαδίζοντες, εἰς τὸ 1914, ἔτος μοιραῖον καὶ σκοτεινόν. Ἐ-τος, κατὰ τὸ ὅποῖον, ἐν ᾧ ἤρχισε νομίμως καὶ ἐπισήμως πλέον νὰ παγιοῦται εἰς τὴν ἄλλην Ἡπειρον ἡ ἐλευθερία, εἰς τὴν Βο-ρειοηπειρωτικὴν Ἡπειρον βαρύντατον ἤλθισεν τὸ ἀκρίβως νὰ ἀγνοῦται ὑπεράνω αὐτῆς τὸ νέφος τῆς μαύρης δουλείας. Ἀλλὰ δι-ὰ τί ἀρᾷ γὰρ; Διὰ τὴν ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας δουλείαν; Διὰ τὴν ἐπιβραβεύσεως τῶν ἀγώνων, διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὸν ἑλληνοκτονικὸν δυνάμει πληθυσμὸν ἀπόγνω-σιν καὶ μαρasmus; Διὰ τὴν ἡνιθέμεν-τος ἀγῶνός των, τὰς προσπάθειάς των, τοὺς ποταμούς τῶν αἱμάτων, οἷνες νο-ποὶ εἰσέτι ἔρπον εἰς τὸ ἔδαφός τῆς; Καὶ τέλος, πῶς δισαίμονες καὶ δολομήτριοι ἡ-μεῖς οἱ ἄλλοι Ἕλληνες πρὸς αὐτοὺς ἐπε-τρέψαμεν εἰς τὸν ἄφρονά τότε καὶ νῦν Κυβερνήτην τῆς Χώρας ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐλ-

ληνικότητα τῶν δυσμοίρων ἐκείνων πλη-θυσμῶν;

Ἰδοὺ ἐρωτήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων τό-τε, πρὸ δέκα καὶ ἑξήτων ἐτῶν, οὐδεμία ἀπάντησις ἔδωκε. Ὅπως δὲν θὰ δωθῇ τοιαύτη οὐδαμῶθεν ἀσφαλῶς καὶ σήμε-ρον. Καὶ δὲν θὰ δωθῇ, διότι ὑπάρχει θη-ρίον θυμοειδὲς, πληθὺν τῆς ἰδίας μας, τὸ ὁποῖον συνηθίζει νὰ ἐπιδεικνύη ἀπει-λητικῶς τοὺς ὁδόντας του, κάθε φορὰν, ποὺ ἀκούει νὰ γίνεται λόγος περὶ μιᾶς Ἡπείρου ὅχι Νοτίου ἢ Βορείου, ἀλλὰ πε-ρὶ μιᾶς Ἡπείρου μεγάλης ἀδιαιρέτου καὶ ἐνιαίας, μιᾶς Ἡπείρου ἀναποσπάρτου, κατὰ τὴν γαλανόλευκον, μιᾶς τέλους Ἡπείρου εἰς τὸ ἄκρον ὅπως τὴν γνωρί-ζει ἡ ἱστορία καὶ ὅπως τὴν ἐννοοῦν οἱ Πανέλληνες.

Ἀλλ' ἀφίνοντες πρὸς στιγμὴν κατὰ μέρος τὸν πόνον τῶν σκλάβων ἀδελφῶν μας Βορειοηπειρωτῶν, παραμερίζοντες τὸ πλῆθος τῶν λόγων, οἷνες ἐπὶ βάλλουν εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν Βορειῶν Ἡ-πειρωτῶν, ὡς γνησίαν θυγτέρα τῆς ἑλ-ληνικῆς Πατρίδος, παρεκβίνομεν ἀναγκασ-τικῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διὰ νὰ ἀνομι-τρήσωμεν τὰ ὕψη καὶ τὰ βάθη καὶ τὰ κε-νὰ τῶν συνεπειῶν, ὅσα ἀφῆκεν ἀκαλύπ-τη καὶ ἀνεξήγητα ἡ παράδοσις τῆς ἑλ-ληνικῆς Βορείας Ἡπείρου εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Εἶναι γνωστὸν καὶ ἥτο γνωστὸν εἰς πάντα ἔχοντα γνῶσιν τῶν πρὸς βορρᾶν γεωγραφικῶν μετ' ὅσον ὅτι ἀνευ τῆς σειρᾶς τῶν Κεραυνίων ὁρέων ἡ μὲν Ἑλ-λάς θὰ εὐρίσκετο μετ' οὐ πολὺ ἀπὸ ἀπό-ψεως ἀσφαλείας ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς, ἡ δὲ ἄλλη Ἡπείρος θὰ ἀπέβαινε γῆ ἀρηστος, νεκρὰ καὶ ἀγονος, ἀνευ τῶν συνόρων τοῦ

των. Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἐκτίσθη μετ' ὅσον ὅτι ὅσοι λέγονται μόνον καὶ δὲν γρά-φονται. Ἐκτίσθη προσέτι διὰ τῆς Ἡπεί-ρος εἰς τὰ φυσικὰ γεωγραφικὰ ὅρια τῆς θ' ἀπετέλει μίαν τῶν πλουσιωτέρων καὶ ἀκραιτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ δι' ἀνευ τῶν συνόρων αὐ-τῶν θ' ἀπέβαινε πληγὴ πυροποροῦσα διὰ τὸν ὑπόλοιπον ἑλληνικὸν ὀργανισμόν. Ἐ-δόθη ἀκόμη εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ ἐν-νοήσῃ, καθ' ἣν ὥραν ἡσυχάζειτο μετ' ὅσον ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Χώρα εἰς τὴν ἀφθα-στον βουλὴν τῶν ἑξῶν, ὅτι ἂν μὲν ἡ Βορεία Ἡπείρος περιέλθῃ εἰς ἡμᾶς, μαζὶ μετ' αὐτὴν θὰ περιέλθουν καὶ ἄλ-λα νικαὶ πληθυσμοὶ μόνον 90.452 ψυχῶν, ἐν ᾧ ἀντιθέτως, ἂν δὴ ληθῇ ἡ Βορεία Ἡπείρος ὑπαχθῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἔτο-ν ἂν ὑποχρεωθῶν εἰς μίαν ἀκατα-νόητον καὶ ἀδικον δουλείαν 130.000 π-ρίπου ψυχῶν ἑλληνικῶν.

Ταῦτα μὲν ὑπὸ ἐποψὴν ἐθνολογικὴν ἢ μάλλον ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς λογικῆς καὶ τοῦ στοιχειώδους δικαίου.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν στρατιω-τικὴν ἀποψιν τοῦ ζητήματος, ἂν ἐξετάσ-θῃ καὶ ψυχραῖμας τὴν διαγραφείσαν ὁρο-θετικὴν γραμμὴν ὑπὸ τῆς Προσβυτικῆς Διασκέψεως τοῦ 1914, ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις εὐκόλως, μετ' ἡμᾶς ἑπὶ τῆς Ἡπεί-ρου, ὅτι εἶναι φύσει καὶ θέσει ἀδύνα-τον εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ στηρίξῃ τὰ νώτα τῆς ἡσυχῆς ἐπὶ μιᾶς τοιαύτης μειονετικῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἂν μὴ προηγουμένως κατασκευάσῃ ἔργα ὁχυρώσεως, συγκοινωνιῶν πυ-κνῶν. Καὶ δὲν διατηρήσῃ μεγάλας δυνάμεις Στρατοῦ ἐπὶ ποδῶς.

Ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόψεως ἐξεταζόμε-νη ἡ ἀδικον ἐκείνη καὶ ἐξωφθαλμῶς με-ροληπτικὴ ἀπόφασις τῆς Προσβυτικῆς Διασκέψεως τοῦ 1914, μᾶς δὲ νὰ ἐννο-ήσωμεν, καὶ τοῦτο ἡ πεῖρα ἀπέδειξε περὶ-τρᾶνως, ὅτι τὸ Ἀργυροκαστρον, ἡ Προ-μετὴ, οἱ Ἄγιοι 40, ἡ Κορυτσά καὶ πλεί-στα, ἀκόμη ἄλλα κέντρα τῆς Βορείας Ἡ-πείρου ἔχουν ἀνάγκην ἐπιτακτικὴν τῆς οικονομικῆς τῶν ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀπ' εὐθείας συναλλαγῆς τῶν μετ' ἡν Ἡ-πειρον.

Ν. Μαρκόπουλος
(Ἀκολουθεῖ)

Ἀντὶ Χρονογραφήματος

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΗΝ ΒΟΒΟΥΣΑ

Βοβούσα 26ῃ Ἰουλίου 1930

Πάλι καὶ φέτος, ὅπως καὶ ἄλλοις χρό-νις, εἰς τὴν γῆν περικυκλωμένη βρύση, σὺν παρὰ γὰρ καὶ σὺν ὁμογενεῖς, ὅτε κο-ροφύβια καὶ σὺν κλειστούς τοῦ δαμά-τι-κὸ τραγούδι, ἡχοῦ, λαχταριστῶ, ὁλοῦν-ταν, ἀπὸ χιλιά στίματα πανηγυριστῶν, ποὺ κατέβαιναν ἀπὸ τὸ ὁμοκλήσιον ἡ-λά, σιγὰ—σιγὰ, τὸ φειδωλὸν ἡχοῦ, ποὺ ἔκλυε ἀνάμεικτον ἀπὸ κῆρυκα καὶ ἄλ-λα χαμοκλάδια.

Μέσ' στήν Ἁγίαν Παράσκευην Κο μᾶται κόρη μοναχῆ. Κοιμᾶται καὶ ἀνεγείνεται καὶ βλέπει πῶς παντρεύεται.

Θὰ νόμιζε κάποιος πῶς ἀνέβη ἡ Γῆ καὶ βῆκαν ἀνθρώποι, ποὺ ἔζησαν πρὶν ἀπὸ διακόσια χρόνια. Τέτοια ἐντύπωση κα-νουν οἱ προσκυνητὰς αὐτοὶ, ντι μένοι τῆς ἀφράτης τοῦ φουστάνελλος, τὰ μαλ-λίνα τοισπύνια, τὰ πλατύτα δὺν πυθαμῆς ζωνάρια, τῆς χρυσοκέντητης καλτσοδέτης καὶ τὰ καμαρωτὰ τσαρούχια ἀπὸ τὰ Γιάν-νινα καρυοφύλλια, καραμίνες καὶ γὰρ ταγάνια χρειάζονταν ἀκόμη γὰρ νὰ φαν-ταστῇ κανένας, πῶς κάμποσοι μεγάλοι

νεκροί, Ἀρματαῶλε καὶ Κλέφτες τοῦ Πίν-δου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, ἔστειναν τὸ βα-ρὺ χῶμα τοῦ τάφου, ἀδρόξαν τ' ἄρματα-τους καὶ ἦρθαν νὰ βρεθοῦν σὺν πανηγύ-ρι αὐτό. Κάπου—κάπου ἐξωρίζουν καὶ μερικοὶ ντυμένοι σὺν φράγκικα. Εἶναι τὰ ξενητεμένα μας παιδιὰ, ποὺ ἦσαν φέτος ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ, λίγοι ἐπισκέ-πτες, μερικοὶ μαθητὰδες, ποὺ πᾶν σὺν σχολεῖα σὺν πολυτελεῖς καὶ οἱ χοροφύλα-κοι.

Ὁ ἥλιος εἶχε ἀνεβῇ δὺν βουκέντρος ψηλά, καὶ ὅλοι, ποὺ εἶχαμε πάει ἀπ' τὸ πρῶτ' σὺν ἐξοικλήσει, τὸ κρυμμένο στήν-δρόσορα πρασιναδά, ἀφῶν τέλειως ἡ θεῖα λειτουργία καὶ ἔπαιζαν δὺν—τρία γλυκά—γλυκά, σιγαλά «νουμπέτια» οἱ ὁρ-γανοπαῖχτες, φύγαμε νὰ πᾶμε κάτω σὺν «Σιάδια», ὅπου θάγνονταν ὁ χορὸς, γὰρ τί τὸ ἐκκλησάκι, ἐκεῖ στήν κορυφῇ, δὲν ἔχει χοροστάσι.

Ἡμέρα ἦταν ἡλιόλοιστη. Ἐνα δροσε-ρὸ ἀγέραι, πλημμυρισμένο μετ' ἡλίας μουχομουριδιές, ἀπ' τὰ γιογιόλουδου-τοῦ λόγγου, βαλσάμονε τὴν ψυχῇ.

Ἀνάγια τὰ κλώνια τῶν δέντρων ψιθύ-ριζαν, τὰ πουλιά γλυκοκλεῖα δούσαν καὶ ἡ ὁμογενεὶς μουχομούριζε ἀσμηόμην, τὸ τραγούδι ἀχολογοῦσε καὶ ὅλοι μαζὶ κατη-φοροῦσαμε, σὺν ἡσίο πάντα ἀπ' τὰ τετράψηλα γεροπέγκα. Σὲ λίγο φτάσαμε κάτω σὺν κατὰμεστα ἀπὸ δένδρα περιβό-λια τοῦ μακαρίτη Μπαρμπ' Ἀντοῦλα καὶ ἀργεβαδίζαμε τὴν δροσερὴν ἀκροποταμί-αν, πρὸς τὰ οἱ ὁργανοπαῖχτες, λαλῶντας, ὅ-στερα οἱ ἄνδρες, τραγουδῶντας, πίσω οἱ γυναῖκες καὶ πλείονες τὰ παιδιὰ ὁδο-κόκκινα καὶ γελαστά, χοροηδῶντας.

Μόλις φτάσαμε σὺν «Σιάδια», οἱ πλεί-οντες γερνῶντες καὶ οἱ κορυφῶντες, γενικά, κά-θησαν γύρα—γύρα σὺν πεζούλια, ἡ σταν-ροπὸδι σὺν ἡσίο, κάτω ἀπ' τὴν κεραιὴν πῶχον κεραιὰ ἀκόμη. Μετ' ὅσον, πρῶτα οἱ ἄνδρες, μετ' οὗς νεοῦς, καὶ σὲ λίγο οἱ γυναῖκες μετ' ὅσον πεταχτὰ πιάστη-καν χερί—χερί καὶ κάτω ἀπ' τὴν χροῦσες παιχιδιάρικες ἀχτίδες τοῦ ἡλίου ἀρχί-ζει ὁ χορὸς. Τὰ βιολιά, τέσσαρα δλόκερα ζυ-γιά, ἀρχισαν νὰ παίζουν σιγὰ—σιγαλά δλό-γλυκα στήν ἀρχή. Ὅλ' ἡ ἄλυσίδα τοῦ χο-ροῦ ἀγοκινεῖται ρυθμικά.

Τὸ γλέντι ἀνάφτει. Τὰ κλαρίνα τρα-νόλαλα βογγοῦσαν, τὰ ντέφια παρὰδε-ραν, τὰ λαβύττα σκοποῦσαν ἀγούς, σὺν ἀντίλαλο σπηλιάς καὶ τὰ βιολιά, χλυστρῶν-τας τὰ τόξα πανν, σὺν χορδῆς, ζωντα-νεσαν καὶ ἀφιναν τόνους δλόγλυκους. Ἐνα πνεῦμα εὐθυμίας εἶχε καταλά-βει ὅλους. Τὸ τραγούδι εἶσι σὺν κορὸφω-μα καὶ τῆς πέτρες ράγες.

Τὸ στέκις μαρμαμένη, Ἀλεξάνδρα μ' (τὸ στέκις ὁλοῦνται)

Μὴν εἰς ἀπ' τὸν ἀνέρα Ἀλεξάνδρα μ' (μὴν εἰς ἀπ' τὴν δροσιά)

Ἀν' εἰς ἀπ' τὸν ἀνέρα, βρε λεβέντ' μ' (δὲν εἰς ἀπ' τὴν δροσιά)

Μὴν εἰς ἀπ' τὴν τέρση, καλὴ κἀρ' μ' (ποῦ πῶς στήν Ἑνταῖα)

Μετ' ὅσον ὅλοι ὁρῶντες τὸ χορὸν. Ἀνεμίζει τὸ μαντήλι, στρεφονγυρίζει, λι-γδεῖ τὸ κορμὶ μετ' ὅσον, ὁ νεῖος, κρυφὸ-κρυφὰ καὶ χαμογελάει ἑσπίασεν του—ποιὸς ἔρεῖ, στήν μάγα του, στήν ἀδελφῇ του, στήν καλὴν του... χορεύουν, χορεύουν ἀδι-ἀκόπα ψηλοὶ, ἑανθῶν ἡ μαυρομούστακοι οἱ νεοὶ ντυμένοι μετ' ὅσον γοαφικὴ στολή-τους, καὶ ἀκολουθοῦν οἱ κοπέλλες σεμνά-σεμνά μετ' ὅσον, κόντουλεις ἡ με κυκαρι-σένια κορμιά, μαυρομάτες ἡ ἑανθομα-λούσες.

Ὁ Γέρο-Ζιῶγας, τὸν τῆς τοῦ κλαρί-νου, εὐκόλως γύριζε ἀπ' τὸ «Τσάμικο» σὺν «Βουλγαρικό» καὶ ἀπ' τὸ πλείον ἄγῶ—ἀγὼ γὺν γονιότοκα σὺν πλείον γοργό, τρελλό, μόντερον τραγούδι.

Γενὰ σου ἀθάνατε Ζιῶγα! —Γλέντι καὶ νύμφη Νειότη

Κι' ὁ χορὸς ἐξακολουθοῦσε μετ' ὅσον κατὰμεσήμερον, ποὺ τὸν χάλασαν, γὰρ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδομένη

Εν Ιωαννίνους

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού Δρ. 75

Εξωτερικού Δρ. 75

Αμερικης Δολ. 7

τά τον ξαναφτιάσουν πάλι το δελινό, αὐ-
ριο καὶ μεθαύριο, χωρίς σὲ μετὰ τοῦ
λαίψου καὶ οἱ βίβας.

Γιάννης Πενδέας

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΑΤΟΠΙΝ τῆς ἐπιμόνου ἀρνήσεως τοῦ
Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου κ. Αἰ.
Κλεῦρα νὰ δευθῇ διάφορα προτάθε-
τα ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ πρόσ-πα διὰ τὴν
θεσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, κα-
σχισὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας τοῦ τὰ ἡ ἐπιμο-
νῆ του τὰ διορισθῇ καὶ διαλύσθῃ ἀνα-
πληρωτῆς—Γεν. κ. Γραμματέως δὲ παρὰ
τῇ Γεν. κ. Διοικήσει Ἡπείρου εὐδοκίμως
ὑπερβίων Τηματοδότης κ. Δημ. Βλαχό-
πουλος, τῆς ἐξ Ἀγρινίου μεγάλης ἀρμα-
τωλικῆς Οἰκογενείας, ὅστις δικαιοῦται ἡ-
μ. φθὴ ἥρη διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπηρε-
σίας του, ἐφ' ᾧ καὶ συγκαίρομεν αὐτόν,
ἐκφορῶντες οὐ ἀμὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύ-
νην μὲς πρὸς τὸν ἐξημέτερον Γενικὸν Δι-
οικητὴν διὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ.

ΚΙ ἄλλος δημοδιδάσκαλος ἐγκληματίας!
Ο Δ. Πατριανόπουλος, δημοδι-
δάσκαλος Μουσατίνας, Σάμουρος σκα-
πὸς στήν ἀνέλγειαν. Εἶχεν ἀποπλανήσαι
μερικὰ κορίτσια, εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τοῖς
δὲ κορίτσιοι οὐδ' ὁ πατήρ ἡ δ' ἀδελφὴ μα-
θὼν τὸ καὶ ὁ πατήρ τοῦ τὸν ἐκρίναμεν κα-
ὲρξαι τὸ πτώμα του ἐν αἰτίον λάκκον.
ἀνευρίθην μετὰ ἡμέρας καὶ τρεῖς μετὰ
τῆς ἐκταφισμένης ἀστυνομικῆς διακινώ-
σεως.

Ε ἄλλος ὅμως δημοδιδάσκαλος οὐ
αὐτοῦ φουράματος, εἰς τὴν Κρεσσούνι-
στιαν, ἐξ ἡκολούθη τὰ δὲ δόξα εἰς τὴν
Τσακοβίσιαν τῶν Κουρέντων, δ' Ἀναστ.
Παπαδημητρίου, προστατευθῆς ἀπὸ τὸν
Ἐπιθεωρητὴν Ζερβόν!

Ο Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τῆς
ἐπ' ἀρ. 3951 ἐ. ἡ ἀποφάσεώς του, ἐκ-
φορῶν τὴν ἐντολήν του εἰς τὸν ἐν
Νιζίᾳ Ἀφρικῇ μένοντα Τζὼν Κώστην,
καταγγέλλον ἐκ τῆς Κοινότητος Λεῖα τῶν
Φιλιάτων ἰδίᾳ ἐδωρήσατο 150 λίρας
ὑπὲρ τῆς Κοινότητος αὐτῆς πρὸς ἀνέγερ-
σιν Σχολείου, 50 δὲ τοιαύτας ὑπὲρ τοῦ
ἐν Φιλιάταις ἀνεγερθησέμενου Ἐπαρχι-
κοῦ Νοσοκομείου.

ΚΑΤΑ τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ἡ ἐλ-
ληνικὴ Μεταπολιτεῖς Ἀλβανίας, ὑποστη-
ρομένη πρὸς τὸν ἑλβετικὸν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὑπέβαλε
πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν
Ἐθνῶν ἐν Γενεῇ σφοδρὰν διαμαρτυρί-
αν κατὰ τῆς Ἀλβανίας διὰ τὰ πιστικὰ
μέτρα ἐν τῇ καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν τελευ-
ταίαν κατοδίχην των τριῶν Ἑλλήνων,
Οἰκονομίδην, διδασκάλου, Μιχ. Λίτση καὶ
Ἀντ. Μουζίναν, καὶ πολυτετὴ εἰρηκτὴν, ἀνε-
οὐδεμῆς διὰ τὰς ἀφορμῆς.

ΚΑΙ αἰτοῦται μᾶς ἀπασχόλησεν ὁ ἀδελ-
μοναδικὸς δικαστικὸς κλητῆρας τοῦ Εἰ-
ρηνοδικεῖου Φιλιάτων καὶ ἐνομιζόμεν ὅτι
θα εἶχεν ἤδη ἀποβληθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν
του καὶ τιμωρηθῇ, διότι τὰ δικόγραφα,
ἀπανα παρελθόντων ἀπὸ τὸν Εἰρη-
νοδικὴν πρὸς κοινοποίησιν, χρηματίζου-
μενος ββ. β. β. πρὸς τὸν ἐνδιαφερομένον
αὐτὸν μὲν ἐκοινοποιήσας μετὰ ἡμέρας
ἢ ἑ. α. ἔσο, ἀλλὰ δὲ δὲν τὰ ἐκοινοποιή-
σας καθόλου Ἐνομιζόμεν ὅτι εἶχε παύσει
αὐτὴ ἡ δικαστικὴ αὐτοῦ ἐν λόγῳ αὐτοῦ
δικαστικὸν κλητῆρα, Φιλιάτων, ἀλλὰ δυ-
στυχῶς, ἐξ ἡκολούθη ὁ αὐτὸς νὰ διαχειρι-
σται τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα δ. κόγραφα
ἐπὶ οὐδεμῆς, πρὸς ἀνυπολόγιστον ζη-
μیان τῶν ἐνδιαφερομένων! Εἰμὲθα βέ-

βαιοὶ οἱ Εἰρηνοδίκης Φιλιάτων ἐγκαί-
ρως ἐνήργησε καὶ κατὰ γαίλα εἰς τὸν κ.
Εἰσαγγελέα τὴν πρωτοφανῆ ἀγὴν δι-
τατορικὴν ἐγκληματικὴν δι-αγωγήν τὴν πρῶ-
τοφανοῦς εἰσαδικὴν στικδοσιν κατὰ τὴν
κοῦ Κράτους κλητῆρος, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι
εἶναι ἰσχυροὶ, πολιτικοὺς προστάτας καὶ
δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ κἀν κατεῖς τίποτε.
Ἀλλὰ δὲν θ' ἀφήσωμεν τὸ ποταμὸν αὐ-
τὸ ὄργανον τῆς Δικαιοσύνης νὰ κατα-
σχύνῃ, τὸ ἐπάγγελμά του καὶ θὰ φθίσω-
μεν μέχρι τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἄκμα πα-
ραπάνω διὰ τὰ εἰσώμενα δόλοκληρον
ἐπαρχίαν. Ἡδὴ ἀποτεινόμεθα περὶ αὐ-
τοῦ εἰς τὸν Κον. Εἰσαγγελέα Ἰωαννίνων.

Κύριε Εἰσαγγελεῖ! Κατὰ Μ. ὁρίον τὴν
1929 ἐξεδόθη ἀπόφασιν τοῦ Εἰρηνοδι-
κεῖου Φιλιάτων ὑπὲρ γῆρας καὶ δύο ἀνη-
λίκων ὁρφανῶν τῆς, ὡς ὁ πατήρ ἀπέθα-
νεν ἐν Στρατιωτικῷ Νοσοκομείῳ, κατὰ
τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ μεγάλου Πολέμου.
Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, Κύριε Εἰσαγγελεῖ,
ὁ περὶ αὐτὴν προκύπτει πρῶτοντος δικα-
στικός, κλητῆρ Φιλιάτων ἀποφύγει νὰ ἐκ-
τελέσῃ, ἐπὶ δὲ κατεπὶ δόλους μῆνος μέχρι
σήμερον, καίτοι ἐγένοντο ὅλοι αἱ σχετικαὶ
διατυπώσεις, καὶ κατεβλήθησαν τὰ νό-
μιμα τέλη. Ἐγείναι προσφυγὴν εἰς τὸν Εἰ-
ρηνοδικὴν, ἀλλ' ἀνευ ἀποτελέσματος, διὰ
τὸν λόγον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος δικασ-
τὴς κλητῆρ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Φιλια-
τῶν.

Πιστεύομεν, Κύριε Εἰσαγγελεῖ διότι
γνωρίζομεν ὅτι δὲν φοβεῖσθε πολιτι-
κὰς ἐπιρροάς, οἱ δὲ παύετε τὸν ἐγκλη-
ματικὸν αὐτὸν ὑπερτίττον τῆς δικαστικῆς
Ἀρχῆς Φιλιάτων, διὰ νὰ ἐπὶ νέλθωμεν.

ΕΠΙ τέλος ἡ Ἐταιρεία Φ. ἡγήσατο τὴν
μεγάλην οἰκοδομὴν τῶν Ἀδελφῶν Ἀλι-
έων, ὅπου ἦτο ἐπὶ τοὺς κορυφαίους τῆς Ρεζῆ
τῶν Καπνῶν, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ
Παγοποιεῖον καὶ τοῦ Ψυγείου διὰ τῆς ἐ-
πὶ χειρὸς αὐτῆς, ἡ δὲ ἰουρὸς τυγχά-
νει ὁ μεγαλ. πιεζομηχανισμὸς τῆς πόλεως
μᾶς καὶ δαμνῶντος Γορμενιάτης κ. Γε-
ωργίου Ε. Ράδος, ἡ πόλις μᾶς κάνει ἕνα
μέγα βήμα πρὸς τὴν πρόσδοον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

**Εὐὸν Στέφ. Βασιλάκον Πει-
ραιᾶ.** Οἱ καὶ συνδρομηταὶ τῆς Ἐλευ-
θερίας δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐπιβαρύνουν
μὲ δημοσιεύματά των.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Τὴν προχθεσινὴν Κυριακὴν ὁ Σύνδε-
σμός «τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.
Γορμενιωτῶν Ἡπείρου», ἐν τῷ Ἰε-
ρῷ Ναφ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος
ἐν Μοσχάφ ἐπανηγγέρεσε τὴν ἐπέτειον
τῆς ἰδρύσεώς του.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν τὸ Συμβούλιον,
τοῦ ὁποῦ προεδρεῖται ὁ ἐν Πειραιεῖ με-
γαλ. κ. Γεώργιος Μ. Ζάρας, προσέ-
φερον εἰς τοὺς τιμωμένους τὴν ἐξ τῆς ἐ-
νοῦς καὶ εἰς τοὺς Ἡπειρώτας προσκεκλη-
μένους καθὼς καὶ εἰς τὰ μέλη του ἀφθό-
να ἀναψυκτικά.

Κατὰ τὴν ὁμιλίαν ἀπάντων τῶ πα-
ρευρεθέντων ἡ ἀνάγνωσις ἐσορῆ ὁ ἡ. ξεν
ἐκ τῶν ἁλόν ἐπιβλητικῶν καὶ ἡμενησ
πῶν ἐσορῶν τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ
πρωτοίας, ὡς πολὺ ὁδοιπότα ὁ Ἡπειρὸς
τῆς δημοφιλῆς ποιητῆς κ. Αἰκῆς τὴν προ-
σέφωνσιν.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφ' ἑξῆς

Ἀφίκετο ἐξ Αἰγίου ὁ μεθιστὴς Γε-
ωργιος Κων. Σιόγκας καὶ ἀνεχώρησε διὰ
τὸ χωρίον τοῦ Κρεσσούνισταν τῶν Κου-
ρέντων.

Ἀφίκετο ἐκ Κρεσσούνιστης καὶ ἀνε-
χώρησε εἰς Προβίαν γάρον λουτροῦ ὁ
πείας ὁ Κος Γρηγ. Γ. Τόλης καὶ ἡ Κυ-
ρὴνα Χαρὶ. Πασχίδην.

Μετ' ἀποδοῖν πολυτετὴ ἀφίκετο ἐν-
ταῦθα ὁ κ. Γω. Παπαδόπουλος μετὰ τῆς
οὐζύου του Κας Βαρβάρης καὶ ἀνεχώ-
ρησαν εἰς τὸ χωρίον τῶν Κρεσσούνισταν.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἐλθην ὁ ἐκ Τσερχο

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ 4 Αὐγούστου.—Ἀπεφασίσθη δι' ἐξαισθη-
ν ἀνέγερσις τοῦ Διοικητῆρος Ἰωαννίνων, καὶ ἀνετίθη εἰς τὴν
γὰς τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Ναυτικῶν,
ρισμὲν τῶν λατομερειῶν.

—Συλλαμβάνεται σήμερον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
κάλου Βογδπούλου διὰ νὰ ἐκτίσῃ τὴν εἰς αὐτὸν ἐπιβληθεῖσαν
διοτις φυλακίσεως διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Καζίνου τῆς Ἐλευθερίας.

—Χθὲς ἐγένεον ἐπιβλητικώτατον Συλλαλητήριον τοῦ ἐνταῦθα
Πειραιεῖ Βορροηπειρωτικοῦ Συλλόγου, διαμαρτυρηθὲν ἐναντιὸν
βατικῶν πιέσεων κατὰ τῆς ἐν τῇ ἁλβανικῇ Ἐπικρατεῖ, ἰσχυρῶς
κῆς Μειονότητος, κατ' ὁ ὁμίλησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου
τῆς καὶ ὁ Βουλευτὴς τῆς πατριώτης Σιοῦτης.

βίστας τῶν Κουρέντων εἰς ἅπας καὶ μορ-
φωμένους νέους κ. Χρήστος Ἀθ. Βιλοβά-
νης, μετὰ τοῦ μικροτέρου ἀδελφοῦ Κώ-
στα.

—Ἀνεχώρησεν οἰκογενειακῶς εἰς Πει-
ραιᾶ ὁ ἐκ Ρεζῆ Κουρέντων κ. Γεωργιος
Καφέσης ἀρτοποιός.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, χάριν δια-
φόρων ὑποθέσεων τοῦ ὁ ἐκ Κρεσσούνι-
στη; καὶ ἐνταῦθα ἐμπροσθέντος κ. Νι-
κόλ. Γ. Κυρίτης.

—Μετοβίς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Πα-
τρὸς Λίσταν τῶν Φιλιάτων μετὰ τῆς ἀ-
ξιοτίμου οὐζύου του Κας Μ. τῆς, δὲ ἐν
Ἀθήναις εὐδοκίμως διακηρύσσον κ. Χρη-
στός Παπασταφύρος ὅπως, μετὰ τὸν εὐτυ-
χῆ γάμον του ἐπισκοπῇ τοῖς γονεῖς του
καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκίους του, καὶ διελ-
θὼν ἐνταῦθεν, ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας.

Γεννήσεις

—Ὁ ἐν Κρεσσούνιστῃ κ. Νικ. Γ. Κυ-
ρίτης ἐγένετο π. τῆς χαριστέμενου ἀγο-
ριοῦ, καὶ ἐν συγκαίρομεν.

Μεταθέσεις

—Μετατεθεῖς ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς ὑπο-
διευθύνσεως Πρωγωνίου, ἀνεχώρησε διὰ
τὸ χωρίον τοῦ Κουπρί ὁ ἐκ τῶν ἐκτε-
κτοῦρων ἀξιοματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς
Ἡπείρου κ. Ἡλίας Λαζῆς ὑπομνησάρχης,
ὁ τῶς σπουδαίως ὑπηρεσίας παρεσχόμην
εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν τῆς Ἡπεί-
ρου, ἀποκομίζων τὴν συμπάθειαν ὁλοκλή-
ρου λαοῦ.

Εὐχαριστήριον

—Ἐγὼ καὶ ὅσοι ἡ Οἰκογένειά μου εὐ-
χαριστοῦμεν ἐγκαρδίας πάντας ὅσοι συμμε-
τέσχον εἰς τὴν προφορικῶς, εἰς τὴν τηλεγραφι-
κῶς, εἰς τὴν ἐπιστολικῶν, καὶ μᾶς συνελυπή-
θησαν διὰ τὸ μέγα δυστύχημά μας, ἐνεκα τοῦ
τραγικοῦ θανάτου τοῦ ἀνεψιοῦ μας Χρ.
μη Νέμη, καὶ ἐν τῇ μετὰ τὸν θάνατον
οὐμην εἰς γάμους καὶ χαρὰς των.

Μουζῆς Νέμης

Οἰκογενειακῶς

Γάμοι

—Τὸν ἐκ Γηρομερίου κ. Χριστόφορον
Ἀ. Κόστην, υἱὸν τοῦ ἐν Φιλιάταις παι-
δοστοῦ ὑφασματεμπόρου κ. Ἀργυρίου
Κόστη καὶ παραγγελοδόχου διαφόρων
ἐμπορικῶν καταστημάτων τοῦ Ἐσπερικῶν
καὶ τοῦ Ἐσπερικῶν, τελέσονται τὴν Κυριακὴν,
20 Ἰουλίου, τοὺς γάμους τοῦ ἐν μεγάλῃ
ἐταιρίᾳ καὶ ἐν σπορῇ πλήθους προσκεκλη-
μένων ἐκ Φιλιάτων, καὶ ἐξ ὅλης τῆς Ἐ-
πικρατίας, μετὰ τῆς ἐκ Φιλιάτων καλλίστης
δεσποινίδος Ἐδῆας Α. Κόστη, συγγατρῆς
μεν ἐγκαρδίας, παύοντες μετὰ τὴν εὐδαί-
μοναν ἀνθρ καὶ εὐχόμενοι ὅπως ὁ συγγι-
κὸς τῶν τῶν βίος, διαφύγῃ τῆς καλῆς καὶ
ἐν τῇ βλαστῶν καὶ πάσης ἐφετῆς αὐτοῦ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ Συμβούλιον αὐτοῦ τοῦ κ. ΝΙΣ.
ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου
μεταποσθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κένταυρου, (εἰς
τὰ νεώτερα Καταστήματα Τζιαννικῆ).

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

Ὁ γνωστὸς δελέμπορος τῆς πόλεως
μᾶς κ. Μιχ. Ἐβρῆς ἐγκατέστησε τὸ Ὑε-
λοπλεῖον του ἐν τῇ Σιῶς, Λιάμπεη,
πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀνεξαρτησίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΥΠΗ ΜΕΡΑΡΧΙΑ

Διεύθυνσις Ἐπιμελητῆρος

Αριθ. Πρωτ. 14133

Ἡ ΥΠΗ Μεράρχια γινώσκει

ὅτι προκειμένου νὰ προβῇ

προμήθειαν τῆς ἀναγκαίου

τητος κριθῆς, βρώμης ἐνεκα

σοδείας προσκαλεῖ τοὺς Γορ-

Συνεταιρισμοὺς τῆς περιφε-

ριαντικῆς καὶ Φιλιππιάδος

καὶ τῆς 10 Αὐγούστου τοῦ

ἔτους ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ὁλοκλή-

των ποσότητων κριθῆς ἢ βρώ-

μης νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν

Στρατ. ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὴν

μῆν.

Ἡ παράδοσις τῆς ἀγορᾶς

της κριθῆς ἢ βρώμης γενήσεται

Φιλιππιάδος, Ἰωάννιναν, Κας

Χάνι Δελβινάκι, ἀναλόγως τῆς

φρεσίας εἰς ἣν ὑλάγεται ἑκα-

νταρισμός.

Δηλοῦται ὅτι ἐν περιπτώσει

θυμίας προσφορᾶς ὑπὸ τῶν

ταιρισμῶν τῆς ἀναγκαίου

τητος κριθῆς ἢ βρώμης ἡ Υπ.

θέλει προβῇ εἰς τὴν προμήθει-

της ἀλλοχόθεν ὡς ἐγένετο καὶ

τὸ παρελθὼν ἔτος.

Ἰωάννιναν τῇ 2 Αὐγούστου

Α ΧΑΣΔΑΠΙΔΗΣ

Ὑποστράγγιος

Ἑλληνικὴ Δημοκρατία

Ὁ Δῆμαρχος Ἰωαννίνων

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς πλειοψηφίαν

πρῶτον διεξαχθῆσέμενον ἐν

τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς

Δημαρχικῆς Καταστάσεως τῆς

ἐν τῇ 2 Αὐγούστου τοῦ

ἔτους 1929 ὡς ἑξῆς:

Ἡ πλουσιωτέρα

λογὴ Φαδίνων πλὴν

τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς

καὶ τῆς πλὴν προστάς